

BLANKA LIPINSKA

Taj dan

Prevela s poljskog
Marija Rajković

■ Laguna ■

Naslov originala

Blanka Lipińska

TEN DZIEŃ

Copyright for text © 2018 Blanka Lipińska

Translation copyright © 2022 za srpsko izdanje, LAGUNA

Taj dan

* * *

Jahta je pristala u luku Fjumičino. Dublerka moje Dame još uvek je bila na brodu. Njen posao je bio jednostavan – samo je trebalo da bude tu.

– Stavi Lauru u auto i pošalji mi je – rekao sam kad je Domenico, koji je bio u Rimu, podigao slušalicu.

– Hvala bogu... – uzdahnu Mladi. – Već je postala nepodnošljiva. – Čuo sam kako zatvara vrata za sobom. – Ne znam koliko te ovo interesuje, ali stalno je pitala za tebe.

– Nemoj ići s njom – rekao sam, ignorišući ga.

– Vidimo se u Veneciji. Odmori se.

– Zar nećeš pitati šta je rekla? – Domenico nije odustajao. Čuo sam vedrinu u njegovom glasu.

– A mene to zanima? – upitao sam najozbiljnije što sam mogao, iako me je kao dečaćića interesovalo o čemu su pričali.

– Nedostaješ joj. – Zbog te kratke izjave stegao mi se stomak. – Mislim da je tako.

– Pobrini se da krene što je pre moguće. – Spustio sam slušalicu i pogledao prema moru.

Opet sam se uspaničio zahvaljujući toj ženi. Taj osećaj je za mene bio previše stran da bih mogao da mu postavim dijagnozu i da ga zaustavim.

Otpustio sam devojkicu koja se pretvarala da je Laura, ali sam joj naredio da stalno bude u blizini. Nisam imao pojma da li će biti odmah potrebna. Prema Matosovim izveštajima, Flavio se na ostrvo vratio osakaćenih ruku, ali se ništa osim toga nije dogodilo. Kao da se cela situacija sa *Nostrom* nije dogodila. Površne informacije što mi je njihov odabranik saopštio nisu bile zadovoljavajuće, tako da sam tamo poslao svoje ljude, koji su potvrdili sve što sam znao.

Za vreme ručka sam obavio konferencijski poziv sa ljudima iz Amerike. Morao sam biti siguran da će učestvovati na Venecijanskom filmskom festivalu. Bio mi je potreban sastanak licem u lice s njima; naručivanje još jedne pošiljke oružja koje sam nameravao da prodam na Bliskom istoku zahtevalo je moje prisustvo.

– Don Toričeli? – upitao je Fabio, zavukavši glavu u svoju kabinu, na šta sam mahnuo rukom i prekinuo poziv. – Gospođica Bjel je na brodu.

– Polazimo – rekao sam, ustajući.

Otišao sam na gornju palubu i pogledao okolo. Stisnuo sam pesnice i zube kad sam video svoju žensku obučenu kao tinejdžerku. Oskudni šorts i mikroskopska majica ne pristaju izabranici glave sicilijanske porodice, pomislio sam.

– Šta to nosiš, dođavola! Izgledaš kao... – Suzdržao sam se od završetka rečenice dok sam zurio u gotovo praznu bocu šampanjca. Devojka se okrenula i počela da pada na mene, a kad se odbila od mojih grudi, mlitavo je pala na kauč. Opet je bila pijana.

– Izgledam onako kako želim i to se tebe ne tiče – promrmljala je mašući rukama, što me je zapravo malo oraspoložilo. – Ostavio si me bez reči i ponašaš se prema meni kao prema lutki s kojom se igraš samo onda kad ti želiš. – Uperila je prst u mene, pokušavajući da normalno ustane sa mesta, ali je ipak ispalo nespretno. – Danas lutka želi da se igra sama.

Teturajući se, išla je unazad dok su joj spadale cipele.

– Laura... – počeo sam da se smejem, jer više nisam mogao da se suzdržavam. – Laura, prokletstvo! – Moj smeh se

pretvorio u režanje kad sam video kako se opasno približava ivici jahte. Pošao sam za njom vičući: – Stani!

Nije me slušala ili me nije čula. U jednom trenutku se okliznula. Boca joj je ispala iz ruke, a ona, kako nije uhvatila ravnotežu, upala je u vodu.

– Jebem ti! – potrčao sam. Izuo sam cipele i skočio u vodu. Srećom, *Titan* je polako plovio, a devojka je pala na stranu. Nekoliko sekundi kasnije već sam je držao u naručju.

Na moju sreću, Fabio je video ceo događaj i kad se jahta zaustavila, bacio mi je pojas za spasavanje koji je bio vezan konopcem i povukao me na brod.

Devojka nije disala.

Počeo sam da je oživljavam. Pritiskanje grudi i veštačko disanje nisu bili od pomoći.

– Diši, jebote!

Bio sam očajan. Pritiskao sam sve jače i sve očajnije sam joj udisao vazduh u pluća.

– Diši! – rekao sam na engleskom, u besmislenoj nadi da će me možda razumeti.

Tad je udahnula vazduh i počela da povraća.

Pomazio sam je po licu i gledao njene polusvesne oči koje su pokušavale da me prepoznaju. Uzeo sam je u naručje i krenuo prema kabini.

– Da pozovem doktora?! – povikao je Fabio.

– Da, pošalji helikopter po njega.

Morao sam da odvedem Luru dole, da ostanem sa njom i uverim se kako je bezbedna. Položio sam je na krevet i zagledao se u njeno blede lice tražeći potvrdu da je dobro.

– Šta se desilo? – upitala je tiho.

Imao sam za trenutak osećaj da ću se onesvestiti. U glavi mi je zvonilo, a srce mi je lupalo kao ludo. Kleknuo sam pored nje i pokušavao da se smirim.

– Pala si sa palube. Hvala bogu što nismo plovili brže i što si ti pala sa strane. Što ne menja činjenicu da si se skoro udavila.

Sranje, Laura, želim da te ubijem, a u isto vreme sam i zahvalan što si živa... – Spustio sam glavu i stisnuo vilicu. Nesnosna glavobolja mi je oduzimala sposobnost logičkog razmišljanja.

Laura mi je lagano prstima pomazila obraz i podigla mi lice tako da sam morao da je pogledam.

– Spasao si me?

– Dobro je što sam bio blizu. Čak ne želim ni da pomislim šta je moglo da ti se desi. Zašto si tako neposlušna i tvrdoglavna? – Strah koji sam osetio dok sam ovo izgovarao bio je nešto sasvim novo. Nikada u životu nisam ovako brinuo za nekog.

– Volela bih da se istuširam – rekla je.

Kad sam čuo šta govori, skoro sam prasnuo u smeh. Umalo nije umrla, a razmišlja o tome kako se oseća na slanu vodu. Nisam mogao da verujem u to što čujem. Međutim, nisam imao ni snage ni želje da se sad raspravljam s njom, hteo sam da bude blizu mene, da je zagrlim i zaštitim od celog sveta. I dalje sam razmišljao šta bi bilo da sam bio dalje i da je brod plovio brže...

Instinktivno sam ponudio da je okupam, a kad sam video da se ne buni, pustio sam vodu u kadu i vratio se da joj pomognem da se skine. Bio sam usredsređen i nisam razmišljao o onome što ću za trenutak videti. Trebalo mi je malo da shvatim da leži gola preda mnom. Na moje iznenađenje, to nije ostavilo utisak na mene; pre svega, bila je živa.

Uzeo sam je u naručje i ušao u toplu vodu. Kad su joj se leđa naslonila na moja prsa, uronio sam lice u njenu kosu. Bio sam ljut, uplašen i... prokleta zahvalan. Nisam hteo s njom da razgovaram, diskutujem, a naročito nisam hteo da se svađam. Bio sam opijen njenim prisustvom. Nesvesna svega ovoga, pritisnula je obraz uz mene. Nije znala da je sve što se dešavalo ovih dana bilo zapravo zbog nje. Polako sam shvatao da će se sve u mom životu promeniti. Poslovanje više neće biti jednostavno jer su moji neprijatelji već znali da imam slabu tačku: sićušno biće koje sam držao u naručju. Nisam bio spreman za to i niko nije mogao da pripremi i bez mene ni nju za ono što će budućnost doneti.

Polako i bez reči oprao sam svaki deo njenog tela, na Laurino iznenađenje bez erekcije, pa čak i bez pokušaja da je dodirnem na što erotičniji način.

Obrisao sam je i smestio je u krevet, nežno je ljubeći u čelo. Pre nego što sam odvojio usne od nje, već je spavala. Proverio sam joj puls, plašeći se da se nije ponovo onesvestila. Srećom, bio je normalan. Stajao sam tako na trenutak gledajući je, kad sam čuo helikopter. Začudio sam se, ali sam se setio da smo ipak blizu obale.

Nakon čitanja kartona bolesti i pregleda nesvesne Laure, lekar nije našao ništa što bi joj ugrozilo život. Zahvalio sam mu za trud i vratio se u svoju kabinu.

Noć je bila topla i mirna. A mir mi je bio najpotrebniji. Povukao sam jednu crtu i uz čašu omiljenog pića seo sam u vruć džakuzi. Otpustio sam poslugu, naredivši im da ostanu u službenim prostorijama, a ja sam uživao u samoći. Nije mi se razmišljalo ni o čemu, osim o miru koji me je očigledno obuzeo. Posle dva-tri minuta u mraku sam ugledao Lauru kako se u velikom belom bademantilu osvrće po palubi. Bilo mi je drago što je vidim. Čim je ustala, znači da joj je bolje.

– Odmorna? – upitao sam. Na zvuk mog glasa, devojkica je poskočila od straha. – Vidim da se već osećaš bolje. Hoćeš li možda da mi se pridružiš?

Razmišljala je trenutak, gledajući me mirno. Nije izgledalo kao da se dvoumi; znao sam da će bademantil za trenutak pasti na pod.

Gola je sela preko puta mene, a ja sam upijao taj prizor, uz ukus savršenog pića. Čutao sam, gledajući njeno lepo i pomalo umorno lice. Kosa joj je bila raščupana i usne blago natečene. Odjednom je neočekivano promenila mesto, što me je iznenadilo. Sela mi je u krilo, čvrsto se prilepila uz mene, na šta je moj kurac reagovao u sekundi. A kad je zubima uhvatila moju donju usnu, skroz sam se pogubio. Počela je da se mrda po meni, pritiskajući pičkicu sve više i više. Nisam znao šta smeru, ali nisu mi se baš igrale njene igre. Ne danas. Ne nakon što je umalo nisam izgubio.

Jezik joj je kliznuo u moja usta, a ja sam joj instinktivno rukama stisnuo zadnjicu.

– Nedostajao si mi – prošaputala je.

Ovo kratko priznanje me je zaledilo. Celo moje telo se ukočilo, uhvatila me je panika jer nemam pojma zašto ovako reagujem. Odgurnuo sam je od sebe kako bih joj pogledao lice. Bila je ozbiljna. Nisam želeo da oseti moju slabost, nisam bio spreman da joj to pokažem, naročito ne sada, jer ni sam nisam znao šta mi se dešava.

– Zar tako iskazuješ nedostajanje, mala? Jer ako ćeš ovako izraziti zahvalnost što sam ti spasao život, onda si izabrala najgori mogući način. Neću ovo raditi s tobom dok ti ne budeš sigurna da to zaista želiš.

Želeo sam da se što pre odmakne od mene, a osećaj neprijatnosti je nestao. Uputila mi je pogled pun prekora i tuge, a osećaj u meni, umesto da nestane, samo se još više uzburkao. Šta se dešava, jebote? – pomislio sam kad je odjednom iskočila iz džakuzija i brzo navlačeći bademantil otrčala preko palube.

– Šta to, dođavola, radiš, idiote? – zarežao sam sebi u bradu dok sam ustajao. – Dobijaš to što želiš i onda to odbaciš – promrmrljao sam dok sam hodao po njenim mokrim tragovima.

Srce mi je lupalo kao ludo, a podsvesno sam znao šta će se dogoditi kad je nađem. Video sam je kako trči ka mojoj kabini i nasmešio se na pomisao da to ne može biti slučajnost. Ušao sam za njom i video kako stoji okrenuta leđima, pokušavajući u mraku da pronade prekidač za svetlo. Odjednom je jaka svetlost preplavila sobu, a ja sam video kako mlati rukama. Zalupio sam vrata parališući je tim zvukom. Znala je da sam to ja. Ugasio sam svetlo i prišao joj, odvezujući joj jednom rukom bademantil, koji tad pade na pod. Strpljivo sam čekao. Želeo sam da budem siguran da znam šta radim, iako prvi put u životu nisam imao pojma. Počeo sam da je ljubim, a ona je strastveno uzvratila.

Uzeo sam je u naručje i odneo u krevet. Ležala je preda mnom, a blede svetlo lampi je obasjavalo njeno savršeno telo. Čekao sam neki znak.

I evo ga: devojka je zabacila ruke iznad glave i nasmešila mi se kao da me poziva da uđem u nju.

– Znaš da, ako sad počnemo, neću moći da se suzdržim? Ako pređemo određenu granicu, jebaću te, htela ti to ili ne. Upozoravam te.

– Onda me jebi.

Sela je na krevet i dalje buljeći u mene džinovskim očima.

– Već si moja, a sad ću te zadržati zauvek – zarežao sam na italijanskom, na tek desetak centimetara od nje.

Oči su joj postale neprirodno tamne; činilo se da će požuda uskoro razneti njeno sitno telo. Uхватила me je za zadnjicu bez srama i privukla me sebi.

Nasmešio sam se. Znao sam da jedva čeka trenutak da me proba.

– Uхвати me za glavu. I izreci mi određenu kaznu.

Ove reči su mi lišile pluća vazduha na nekoliko sekundi. Žena koja je trebalo da bude buduća majka moje dece ponašala se kao kurva. Nisam mogao da verujem kako želi da mi se preda na ovaj način. Bio sam oduševljen i užasnut time koliko je bila savršena.

– Tražiš da se prema tebi ponašam kao prema kurvi. Da li to zaista želiš?

– Da, don Masimo.

Njen tih šapat i pokornost probudili su demona u meni. Osetio sam kako mi svi mišići na telu postaju napeti i kako me obuzima poznat osećaj smirenosti i kontrole. Sve nepotrebne emocije nestale su kad me je zamolila da budem svoj.

Polako i sigurno sam joj ga gurnuo u usta, i umalo što nisam svršio u trenutku kad me je pogledala. Osetio sam kako se moj kurac oslanja na njeno grlo, te sam trljao jače, osećajući na njemu stisak koji sam toliko voleo. Bio sam oduševljen. A kad je Laura podnela celu dužinu, bio sam ponosan na nju. Počeo sam polako da pomeram kukove da vidim koliko može da izdrži. Bila je neverovatna. Primala je sve što sam joj davao.

– Ako u nekom momentu počne da ti se ne sviđa, reci mi – rekao sam. – Samo da znam da se ne zezaš sa mnom.

Ali ipak nije bilo nikakvog otpora. Predavala mi se u potpunosti.

– Isto važi i za tebe – rekla je, izvukavši ga na sekund iz grla.

Kad su ga njene usne ponovo obuhvatile, vidno je ubrzala. Video sam da je to zabavlja; bila je bez srama i jako je htela nešto da mi dokaže. Jebao sam joj grlo, a ona je htela još. Ta misao me je dovodila do ivice zadovoljstva. Pokušavao sam da usporim njene pokrete, ali bez uspeha.

Osetio sam kako mi orgazam prolazi kroz telo. Nisam ga hteo. Ne sada i ne tako brzo, pomislio sam. Nasilno sam je odgurnuo i, zadihan, pokušao da obuzdam svršavanje. Laura se pobedonosno nasmešila. Nisam više mogao da izdržim. Bacio sam je na dušek i prevrnuo je na stomak. Nisam mogao da je gledam, ne sada. Nisam hteo da svršim u sekundi, a znao sam da bi bilo tako kad bih video zadovoljstvo na njenom licu.

Zabio sam dva prsta u Lauru i bio zadovoljan što sam otkrio da su prevlažni. Jecala je i kukala ispod mene, a ja sam opet gubio razum. Zgrabio sam kurac i polako ga uvukao u njen uski otvor. Bila je vruća, mokra i pripadala je meni. Osetio sam kako je svaki centimetar njene unutrašnjosti gladan jebanja. Ušao sam do kraja i čvrsto pribio njeno telo uza se. Zaledio sam se, hteo sam da uživam u tom trenutku, a onda sam se izvukao i gurnuo jače, a moja Dama je stenjala i postajala sve nestrpljivija. Želela je da je jebem, jako je želela da to oseti. Moji kukovi su prešli u napad kada mi se telo odlepilo od nje. Jebao sam je najjače što sam mogao, a uprkos tome, osećao sam da želi još. Vrištala je, a nakon nekog vremena nije mogla da diše. Usporio sam kako bih joj podigao kukove; hteo sam da vidim u potpunosti ono što je moje. Kad su joj se leđa izvila, video sam prelep mračan otvor i nisam mogao da se suzdržim. Oblizao sam palac i počeo da milujem njen uski anus.

– Done...? – zastenjala je prestravljena, ali nije odstupila čak ni centimetar.

Zasmejao sam se.

– Polako, malena. Doći ćemo i do toga, ali ne danas.

Nije se opirala, a meni je bilo drago što me ne vidi jer sam imao veliki osmeh na licu. Moja Dama je volela analni seks, bila je savršena.

Duboko sam udahnuo i čvrsto je uhvatio za kukove, zaronio dublje u nju i nakon nekoliko trenutaka još jednom i još jednom. Jebao sam je tako jako i bez milosti. Dok sam bio savijen, počeo sam prstima da joj nadražujem klitoris i osetio kako počinje da se grči. Zabila je lice u jastuk, vičući nešto nerazumljivo, a ja sam gurnuo još jače i osetio kako u njoj raste zadovoljstvo. Jedino što nisam mogao da podnesem jeste to što joj nisam video lice. Želeo sam da vidim njen orgazam, da vidim u njenim očima olakšanje koje sam joj pružao. Okrenuo sam je na leđa i čvrsto je zagrlio dok sam je opet jebao kao kurvu. I tada sam osetio kako se ritmički steže oko mene. Oči su joj se zamutile. Usta su joj bila širom otvorena, ali iz njih nije dopirao nikakav zvuk. Dugo je svršavala, i malo je nedostajalo da mi svojom pičicom smrska kurac. Odjednom joj se telo opustilo i utonula je dublje u dušek. Usporio sam i, nežno lju-ljajući bokove, posegnuo za njenim krhkim zglobovima. Bila je iscrpljena. Stavio sam joj ruke iznad njene glave i pridržavao je tamo. Znao sam da će ono što ću uraditi izazvati otpor u njoj.

– Svrši mi na stomak, molim te... Želim to da vidim... – dahtala je, polusvesna.

– Ne – odgovorio sam sa osmehom i počeo opet da je jebem. Eksplodirao sam.

Osetio sam kako joj talasi moje sperme preplavljaju celu unutrašnjost.

Bio je to savršen dan za začéce, kao da je ceo svet želeo da zatrudni. Borila se i gurala me od sebe, ali je bila previše sitna da se odupre mojoj snazi. Posle izvesnog vremena pao sam na nju vruć i znojav.

– Masimo, šta to, dodavola, radiš?! – vrisnula je. – Savršeno dobro znaš da ja ne uzimam pilule.

I dalje se borila sa mnom, pokušavajući da me se otrese, a ja nisam mogao da sakrijem zadovoljstvo.

– Možda ne pilule – rekao sam. – Ne treba im verovati. U sebi imaš kontraceptivni implant, pogledaj. – Pokazao sam prstom.

Ono što sam naredio da joj se ugradi nije se mnogo razlikovalo od kontraceptivnog implanta koji je imala Ana. Zato sam dobro znao da će bez problema poverovati u ovu priču.

– Još prvog dana kad si spavala, naredio sam da ti ga ubace. Nisam hteo da rizikujem. Delovaće tri godine, ali naravno, možeš ga ukloniti nakon godinu dana. – Nisam mogao da prestanem da se smejem na pomisao da bi možda već danas u njoj mogao početi da raste moj sin.

– Hoćeš li sići sa mene? – besno je frknula, što sam odlučio da ignorišem.

– Nažalost, to neće biti moguće neko vreme, mala. Zato što će mi biti teško da te jebem izdaleka. – Sklonio sam joj kosu s čela.

– Kad sam ti prvi put video lice, nisam te želeo. Bio sam prilično uplašen te svoje vizije. Međutim, s vremenom, kada sam počeo da kačim tvoje portrete, bili su posvuda i počeo sam primećujem svaki detalj tvoje duše. Nemaš pojma koliko se podudaraš sa originalom. Tako si slična meni, Laura.

Ako sam bio sposoban za ljubav, baš sam se u toj sekundi zaljubio u ženu koja je ležala ispod mene. Gledao sam je i osetio kako se skoro fizički nešto u meni menja.

– Prve noći sam te gledao sve dok nije svanulo. Osetio sam tvoj miris, toplotu tvog tela; bila si živa, postojala si i bila pored mene. Kasnije, tokom celog dana nisam mogao da se odvojim od tebe, iracionalno se plašeći da te neće biti kad se vratim.

Nisam imao pojma zašto joj sve ovo govorim, ali imao sam neodoljivu potrebu da zna sve o meni. U mom glasu se mogao čuti strah.

S jedne strane sam želeo da me se plaši, ali s druge sam želeo da zna celu istinu o meni.

Desetak, ili možda više dana kasnije
(ne znam, prestala sam da brojim)

PRVO POGLAVLJE

Nastala je tišina i shvativši šta sam upravo rekla, zatvorila sam oči. Opet mi je jezik bio brži od pameti.

– Ponovi – rekao je mirnim glasom, podižući mi bradu.

Pogledala sam ga i osetila kako mi se oči pune suzama.

– Trudna sam, Masimo, imaćemo dete.

Crni je buljio u mene širom otvorenih očiju, a nakon nekog vremena je pao na pod, kleknuvši preda mnom. Podigao mi je majicu i počeo nežno da ljubi donji deo stomaka dok je nešto mrmljao na italijanskom. Nisam znala šta se dešava, ali kada sam mu obuhvatila lice rukama, osetila sam kako mu suze teku niz obraze. Onaj snažni, opasni čovek koji voli da naređuje sada je klečao preda mnom i plakao. Kad sam to videla, nisam bila u stanju da se suzdržim i posle nekog vremena sam i sama osetila trag suza na licu. Oboje smo bili ukočeni nekoliko minuta, kako bismo imali vremena da svarimo emocije.

Crni je ustao i preklopio moja usta vreli, dugim poljupcem.

– Kupiću ti tenk – najavio je. – A ako bude potrebno, iskopaću bunker. Obecavam da ću vas štititi čak i da moram da platim glavom za to.

Rekao je „vas“. Ova reč me je tako dirnula da sam ponovo zaplakala.

– Hej, mala, dosta suza.

Obrisala sam obraze rukom.

– To je od sreće – promrmljala sam na putu do kupatila. –
Odmah se vraćam.

Kad sam nakon nekog vremena izašla, sedeo je na krevetu u boksericama, a zatim je ustao, prišao mi i poljubio me u čelo.

– Idem da se istuširam, a ti se ne pomeraj odatle.

Legla sam i uronila lice u jastuk, analizirajući situaciju koja se upravo dogodila. Nisam očekivala da Crni ume da plače, a kamoli da plače od radosti. Nakon nekoliko minuta vrata kupatila su se otvorila i on je stao na njima go i mokar. Polako je prišao krevetu, kao da mi je davao vremena da uživam u tom prizoru, i legao pored mene.

– Otkad znaš? – upitao je.

– Slučajno sam saznala u ponedeljak kad sam radila analizu krvi.

– Zašto mi nisi odmah rekla?

– Nisam htela pre tvog odlaska, osim toga, morala sam to da svarim.

– Zna li Olga?

– Da, i tvoj brat.

Masimo se namrštio i okrenuo se na leđa.

– Zašto mi nisi rekao da ste ti i Domeniko porodica? – upitala sam.

Razmišljao je trenutak, grickajući usnu.

– Želeo sam da imaš prijatelja, blisku osobu kojoj ćeš verovati. Da si znala da mi je to brat, bila bi zatvorenija. Domeniko je znao koliko si mi dragocena i nisam mogao zamisliti da te neko drugi čuva dok sam ja odsutan.

To što je govorio imalo je smisla, tako da nisam osećala besniti ozlojeđenost što to nisam znala pre.

– Dakle, otkazujemo venčanje? – upitala sam okrećući se prema njemu.

Masimo je legao na bok i pribio se uz mene golim telom.

– Mora da se šališ. Dete mora da ima celovitu porodicu. Čine je najmanje tri osobe. Sećaš se?

Posle ovih reči počeo je nežno da me ljubi.

– Šta je rekao doktor? Pitala si ga možemo li...

Zasmejala sam se i gurnula mu jezik duboko do grla. Zastegnjao je i navalio na moja usta.

– Hm... Rekao bih da možemo – dahtao je, otrgnuvši se na trenutak od mene. – Biću nežan, obećavam.

Posegnuvši rukom ka noćnom ormariću, ugasio je televizor daljinskim upravljačem, a u sobi je zavladala potpuna tama.

Strgao je pokrivač s mene i bacio ga s kreveta, posle čega je polako zavukao ruke pod moju majicu i skinuo je. Ruke su mu slobodno lutale po mom telu. Nakon što mi je pomilovao lice i vrat, obuhvatio mi je grudi i počeo ritmično da ih mesi. Posle nekog vremena se sagnuo, uhvatio ih usnama, zagrizao i počeo da sisa. Preplavio me je čudan osećaj, kao da me prožima čisto blaženstvo; nikada ranije nisam osetila ovakvo zadovoljstvo. Masimo nije žurio s poljupcima, želeo je da uživa u svakom delu mog tela. Usne su mu lutale s jedne bradavice do druge, a zatim se vraćao do mojih usta i strastveno ih ljubio. Osetila sam kako mu kurac polako raste; trljao se o mene pri svakom pokretu. Trenutak kasnije sam bila tako nestrpljiva, napaljena i čeznutljiva da sam preuzela inicijativu. Želela sam ga odmah, sada. Lagano sam ustala, ali kad je Crni predosetio šta planiram, čvrsto me je uhvatio za ramena.

– Dođi – prošaptala sam, izvijajući se ispod njega od uzbuđenja.

Osetila sam kako se u tom trenutku trijumfalno osmehnuo jer je znao koliko ga želim.

– Mala, tek sam počeo.

Usne su mu se polako kretale po mom telu, od vrata, preko grudi, stomaka, sve dok nisu došle tamo gde je trebalo odavno da budu. Ljubio je i lizao kroz čipku mojih gaćica, zadirkujući moju žednu pičkicu, zatim ih je polako skinuo i bacio na pod.

Široko sam rastavila noge, znajući šta će se dogoditi. Moji kukovi su počeli nežno i ritmično da se kreću po satenskom čaršavu. Talas požude me je preplavio još jednom kad sam njegov dah osetila između svojih nogu. Masimo je polako zabio jezik unutra i glasno zastenjao.

– Tako si vlažna, Laura... – prošaptao je. – Ne znam da li je to zbog trudnoće ili sam ti previše nedostajao.

– Umukni, Masimo – odgovorila sam, utisnuvši mu glavu u moj mokri razdeljak. – Učini da mi bude dobro.

Moj zapovedni ton je delovao na njega kao crveni plašt na bika. Uhvatio me je za butine i odvučavši me do polovine kreveta, stavio mi jastuk pod leđa, a on je seo na pokrivač koji je maločas bacio. Disanje mi se ubrzalo. Znala sam da mu neće dugo trebati da uradi šta god da je nameravao.

Uvukao je dva prsta u mene, a palcem je počeo nežno da pravi krugove po klitorisu. Mišići su mi se nehotice zategli i počela sam da stenjem od zadovoljstva. Zatim je okrenuo ruku i prst zamenio jezikom.

– Pomozi mi malo, mala.

Znala sam šta traži od mene. Gurnula sam ruke dole i razdvojila pičkicu, tako mu omogućivši bolji pristup najosetljivijim mestima. Kad je njegov jezik počeo ritmično da udara po mom klitorisu, osetila sam da neću dugo izdržati i da ću eksplodirati. Njegovi prsti su u meni ubrzali, a njihov pritisak se pojačao. Nisam više mogla da obuzdam orgazam koji se nakupljao u meni kao silovit talas otkad me je dodirnuo. Svršavala sam dugo i vrištala glasno dok se konačno nisam srušila na jastuk bez imalo snage.

– Još jednom – prošaptao je ne odvajajući usne od mene. – Zapostavio sam te u poslednje vreme, dušo.

Mislila sam da se šali, ali izgleda da nije.

Njegovi prsti su ponovo ubrzali u meni, a palac, koji se prethodno igrao klitorisom, počeo je nežno da trlja moj zadnji ulaz. Nehotice sam stisnula guzove. Ne, definitivno se nije šalio.

– Hajde, opusti se, ljubavi.

Ljubazno sam poslušala njegovo uputstvo. Znala sam da me čeka blaženstvo. Kad se njegov prst konačno uvukao u mene, osetila sam da se bliži još jedan orgazam. Masimo je savršeno dobro znao kako da postupa s mojim telom kako bi radilo baš ono što je on hteo. Počeo je brzo i ritmično da udara prstima po oba moja ulaza, a jezikom i usnama je snažno pritiskao klitoris. Skoro odmah me je preplavio talas orgazma koji je bio praćen sledećim, pa sledećim. Kad sam došla tačke blaženstva koja je počela da boli, zarila sam mu nokte u vrat. Ostala sam bez daha. Opet sam pala na jastuk glasno dahćući.

Crni me je okrenuo kako bih bila na celom krevetu i podigao mi noge skoro iza glave, a zatim je kleknuo preda mnom s isturenim penisom.

– Ako te zaboli, reci mi – prošaptao je, uvukavši se u mene jednim brzim pokretom.

Njegov debeli, natekli kurac počeo je da klizi u meni, razvaljujući mi unutrašnjost. Kada je došao do kraja, zaustavio je bokove kao da je čekao moju reakciju.

– Jebi me, Masimo – rekla sam hvatajući ga za glavu.

Nisam ni morala da ponavljam; telo mu se kretalo kao mitraljez. Jebao me jako i brzo, onako kako smo oboje najviše voleli. Nakon nekog vremena me je okrenuo na stomak i položio pravo, te je opet uvukao svoj penis u mene i započeo ludi sprint. Osećala sam da se približava, ali izgledalo je kao da nije mogao da odluči kada i kako želi da svrši. U jednom trenutku je ponovo izašao iz mene i prevrnuo me na leđa. Pronašao je daljinski i upalio svetlo u dnevnoj sobi kako bi dobio blagu svetlost u spavaćoj. Kolenima mi je razdvojio butine i ne skidajući pogled s mene, polako ušao u moju mokru pičkicu. Savio se i pribio se uza me, a usne su mu se nalazile na nekoliko centimetara od mojih. Videla sam kako se Crnom oči menjaju i u jednom trenutku preplavljuje ih ogromno blaženstvo. Kukovi su mu počeli da se nabijaju u mene svom snagom, a leđa mu

je prelio hladni znoj. Dugo je svršavao, ne skidajući pogled s mojih očiju. To je bio seksi prizor kakav u životu nisam videla.

– Ne želim da izlazim iz tebe – rekao je teško dahćući.

Nasmejala sam se i prošla mu rukom kroz kosu.

– Gnječiš našu ćerku.

Masimo me je čvrsto uhvatio i preokrenuo tako da sam sada ležala na njemu. Ruka mu je skliznula s kreveta i onda mi je navukao prekrivač na leđa.

– Devojčica? – začudio se, milujući me po glavi.

– Više bih volela devojčicu, ali s obzirom na to da poznajem svoju sreću, verovatno će biti dečak. A onda ću umreti od nemira za njegovu sudbinu kad krene tatinim stopama.

Crni se nasmejao i pritisnuo lice uz moj vrat.

– Radiće šta hoće, ja ću mu samo osigurati da ima sve o čemu sanja.

– Moraćemo da porazgovaramo o načinu vaspitavanja deteta, ali sad nije vreme za to.

Masimo nije ništa odgovorio; zagrlio me je jako i zapovednim tonom naredio:

– Spavaj.

Ne znam koliko sam sati spavala. Otvorila sam oči i uzela telefon.

Jebote! Opet dvanaest sati; bolesno je spavati toliko.

Okrenula sam se na stranu da potražim Crnog, ali njegovo mesto je bilo prazno. Zašto me to ne čudi? Leškarila sam malo i polako dolazila k sebi, posle čega sam ustala i pošla da se sredim. Pošto se Masimo vratio, htela sam da izgledam bolje nego u poslednjih nekoliko dana, ali, naravno, u stilu: oh, ništa nisam radila, ja se tako lepa budim.

Blago sam našminkala oči i pročesljala sjajnu, juče ošišanu kosu. Iskopala sam iz garderobera kratak teksas šorts, svetao džemper koji mi je otkrivao rame, i obula bež emu čizme. Sve dok mogu da pokazujem svoje telo, a napolju je prilično toplo, ali nije vruće, oblačiću se onako kako ja volim.

Prolazeći hodnikom, srela sam Domenika.

– O, čao! Jesi li video Olgu?

– Tek je ustala. Upravo sam naručio doručak, iako bi već trebalo da ručam.

– A Masimo?

– Otišao je rano jutros, trebalo bi uskoro da se vrati. Kako si? Naslonila sam se na drvena vrata i hirovito se nasmejala.

– Oh, divno... savršeno... idealno...

Domeniko je podigao ruku i načinio značajan pokret.

– Bla-bla-bla. Moj brat je takođe bio danas posebno raspoložen. Ali da li te nešto boli? Zakazao sam ti još jedan pregled kod ginekologa i kardiologa prema preporuci tvog lekara, tako da moraš biti u klinici u tri.

– Hvala, Domeniko – rekla sam odlazeći ka bašti.

Dan je bio topao, a sunce je s vremena na vreme provirivalo iza oblaka. Olga je sedela za ogromnim stolom i čitala novine. Prošla sam pored nje i poljubila je u glavu dok sam sedela u fotelju.

– Zdravo, kučko – rekla je gledajući kroz tamne naočare. – Zbog čega si tako zadovoljna? Da li si dobila iste jebeno odlične lekove kao ja? Tako su me sredili da sam se probudila pre otprilike pola sata. Možda ovaj vaš doktorčić ima toga više?

– Ja sam dobila definitivno nešto bolje – rekla sam podižući obrve uz osmeh.

Olga je skinula naočare i odložila novine, zureći u nešto iza mene.

– U redu, sad tiše. Masimo se vratio.

Okrenula sam se u stolici i videla kako se Crni pojavljuje na vratima i kreće ka nama. Kad sam ga ugledala, postalo mi je vruće; bio je u sivim pantalonama i tamnosivom džemperu ispod kojeg je virio beli okovratnik košulje. Jedna ruka mu je bila u džepu, a druga dignuta do uva jer je razgovarao telefonom. Bio je divan, božanstven, i pre svega, moj.

Olga ga je pažljivo posmatrala dok je stajao zadubljen u razgovor na ivici bašte, gledajući more.

– Sigurno dobro jebe – rekla je, klimajući glavom.

Uzela sam šolju čaja i dalje zureći u njega.

– Pitaš mene ili tvrdiš?

– Gledam tebe i znam. Osim toga, takav lik je garancija zadovoljstva.

Bilo mi je drago što joj se vratilo raspoloženje i što više ne spominje ono što se juče dogodilo. I ja sam isto pokušavala da ne razmišljam o tome kako ne bih postala paranoična.

Crni je završio razgovor i prišao stolu sa skamenjenim izrazom lica.

– Drago mi je što te vidim, Olga.

– Hvala što ste me pozvali. Lepo je što si pristao da budem prisutna na ovaj važan dan za Lauru.

Na ove reči Masimo je napravio grimasu, a ja sam je snažno šutnula ispod stola.

– Pa zašto me šutiraš, Lari? – iznenadila se. – Ali istina je da je to čast koju tvoji roditelji neće dobiti, na primer.

Uzdahnula je, želeći da nastavi, ali činilo se da se setila da ne smem da se nerviram pa ućutala.

– A kako su moje devojke? – iznenada je upitao Masimo, nagnuvši se prema meni i poljubivši me prvo u stomak, a zatim u usta.

Taj prizor je Olgu potpuno izbacio iz takta.

– Rekla si mu? – upitala je na poljskom. – Mislila sam da se tek sad vratio.

– Rekla sam ti da je došao sinoć.

– Aha, sad znam odakle potiče tvoje odlično raspoloženje od jutros. Gde ima dima, ima i vatre. – Klimnula je glavom i vratila se čitanju novina.

Masimo je zauzeo fotelju na čelu stola i okrenuo se prema meni.

– U koliko sati imamo zakazano kod lekara?

– Kako to imamo?

– Idem s tobom.

– Pa ne znam da li to želim. – Napravila sam grimasu pri pomisli na njegovo prisustvo kod ginekologa. – Moj lekar je muškarac, želela bih da poživi još malo. Znaš li ti uopšte kako izgleda pregled?

Na ove reči, Olga je frknula iza novina, podižući ruku u znak izvinjenja.

– Ako ga je Domenico izabrao, sigurno je najbolji i profesionalan. Osim toga, ako želiš, mogu da izađem tokom pregleda.

– Ali ne, to je iza paravana – ubacila se Olga, spuštajući novine. – Mislim da ćeš se baš lepo zabavljati.

– Ako želiš još jedan udarac, dovoljno je samo da kažeš – zarežala sam na nju na poljskom.

– Možete li govoriti engleski? – Crni se iznervirao. – Kada govorite poljski, imam osećaj da me ismevate.

Zategnutu atmosferu je prekinuo Domenico kad je izvukao stolicu i seo za sto.

– Olga, potrebna mi je tvoja pomoć – rekao je. – Hoćeš li sa mnom na jedno mesto?

Iznenadila sam se na ove reči i okrenula se ka mladom Italijanu.

– Je l' to nešto da ja ne znam?

– Nažalost, sve znaš – rekla je Olga rezignirano. – Naravno da ću krenuti čim naši golupčići odu lekaru. Ionako nemam šta da radim.

– Brate – okrenuo se Domenico ka Crnom – mogu li ti zvanično čestitati?

Masimu su oči omekšale, a na licu se pojavio blag osmeh.

Mladi Italijan mu je prišao i klimnuo glavom, rekao nekoliko rečenica na italijanskom, a zatim su se zagrlili tapšući se po leđima. Ovaj prizor je za mene bio nov i izuzetno dirljiv. Crni je zadovoljno seo i otpio gutljaj kafe.

– Imam nešto za tebe, mala – rekao je, stavljajući crnu kutiju na sto. – Nadam se da će ti ovaj doneti više sreće.

Iznenadeno sam ga pogledala, uzela poklon u ruku, otvorila ga i, šokirana, zavalila se u fotelju. Olga mi je pogledala preko ramena i zadovoljno coknula.

– Bentli, fino. A da nemaš možda još koju takvu kutijicu?

Gledala sam na smenu prvo u njega, pa u ključ.

– Prvo nisam hteo da imaš auto i mislio sam da svuda ideš s vozačem. Ali ne mogu dozvoliti da postaneš paranoična, a osim toga, već znam nešto više o ovom slučaju i mislim da ti nije pretelo ništa ozbiljno.

– Molim? Kako to znaš nešto više?

– Video sam se jutros s jednim mojim čovekom iz policije i gledao sam snimke sa auto-puta. Ispostavilo se da je u automobilu koji vas je udario bila samo jedna osoba. Stoga se nije mogla identifikovati po onome što je snimljeno na traci, zato smo dobili i materijale iz spa-centra. Tamo se, doduše, isto ništa nije moglo videti, jer je osoba imala kapu i kapuljaču. Ali to mi je omogućilo da isključim neke ljude iz kruga osumnjičenih s obzirom na njihov haotičan način rada. Drugo, osoba koja je pokušala da vas udari nije imala pojma kako to da uradi, a da je to uradio profesionalac, verovatno ne biste ni sedele ovde. Tako da ili je to bila slučajnost ili akcija potpuno nevezana za porodicu.

– Sva sreća što nam je zapao takav gubitnik – rekla je Olga i podigla ruke prema nebu. – To me ne smiruje. Na kraju ću morati da odem i da je ostavim ovde s tobom. Nadam se da joj dlaka s glave neće faliti, inače ti ni ta tvoja horda neće pomoći kad te dohvatim.

Masimo nije krio da se zabavlja, a Domeniko je, vidno zbunjeno, gledao mog pitbula u ženskoj koži.

– Vidiš, Masimo, izgleda da je ovaj temperament njihova nacionalna osobina.

Poljubila sam Olgu i pomilovala je po glavi, smejući se.

Sto je bio prepun ukusne hrane i svi smo počeli da jedemo. Danas sam imala izuzetan apetit i nisam osećala nikakvu nelagodnost u stomaku.

– U redu, gospodo – počela sam, spuštajući viljušku – sad mi recite nešto o svom bratstvu. Je li bilo zabavno u ulozi šefa i podređenog?

Pogledali su se kao da žele da se dogovore ko će početi da priča.

– Nije sasvim bila gluma – odgovorio je Domeniko. – Masimo kao glava porodice u osnovi jeste moj šef, ali pre svega mi je brat jer je porodica najvažnija, ali isto je i don, tako da zaslužuje i drugu vrstu poštovanja, samo ne ono što bi se činilo previše bliskim. – Naslonio je laktove na sto i blago se savio. – Osim toga, saznali smo da smo braća pre nekoliko godina, tačno posle očeve smrti.

– Bila mi je potrebna krv kad sam bio pogođen – Crni se ubacio. – Tako su testovi pokazali prilično velike genetske sličnosti. Kasnije, kad mi je bilo bolje, počeli smo detaljno da analiziramo temu i ispostavilo se da smo polubraća. Domenikova majka je rođena sestra moje mame, a otac nam je isti.

– Čekaj, ne razumem – prekinula ga je Olga. – Znači, tvoj otac je jebao sestre?

Obojica su se namrštila, napravivši isti izraz lica.

– Vrlo narodski rečeno – izustio je Masimo – upravo. Baš je tako bilo.

Za stolom je nastala tišina.

– Da li te još nešto zanima, Laura? – upitao je Crni, ne pomerajući pogled s Olge.

– Kad smo već u krugu porodice – rekla sam – kako bismo se opustili, možda bismo mogli da izaberemo ime za bebu.

– Henrik! – rekla je Olga. – Lepo i kraljevsko ime.

Domeniko se namrštio dok je pokušavao da izgovori to ime sa don.

– Ne, to nije dobra ideja. – Protresla sam glavom. – Osim toga, ja sam sve vreme ubeđena da će to biti devojčica.

Tri sekunde kasnije izbila je takva rasprava da sam počela da žalim što sam promenila temu. Olga je vrištala, a Masimo je mirnog, kamenog izraza lica rušio njene argumente. Ja uopšte nisam bila potrebna. Gledajući ih, shvatila sam da dok Olga ne bude sigurna da sam bezbedna i srećna, njen rat s Crnim nikada neće prestati, a ona će ga stalno izazivati i proveravati.

Ustala sam sa stolice i poljubila je u glavu.

– Volim te, Ola.

Svi su odjednom ućutali. Prišla sam Masimu i poljubila ga dugo i strastveno u usta.

– Volimo te – rekla sam. – A sad idem lekaru jer ću zakašnuti. – Onda sam uzela crnu kutijicu i napustila sto.

Moj verenik se izvinio i polako ustao iz fotelje. Pošao je za mnom, onda me sustigao i zagrlio.

– A znaš gde su kola, ljubavi, ili si odlučila da razmišljaš o tome kasnije?

Gurnula sam ga smejući se, posle čega me je poveo prema delu bašte u kojem nikad nisam bila jer se nalazio iza kuće.

Tamo nije bilo ni sunca, ni mora, i nije bilo potrebe da idem tamo.

Kad smo stigli, ugledala sam ogromnu zgradu koja je izgledala kao ugrađena u stenu. Garažna vrata su se naglo otvorila i iznenadila sam se otkrivši da se garaža, tačnije garažna hala, zapravo nalazi u padini planine.

Unutra je bilo nekoliko desetina različitih automobila. Pozlilo mi je. Kome treba toliko automobila?

– Ti ih sve voziš?

– Svaki sam vozio bar jednom. Otac je imao tu strast. Bio je kolekcionar.

Na svoju radost, videla sam nekoliko motora pored zida i odmah krenula prema njima.

– O, moj omiljeni – rekla sam, gladeći motor suzuki hajabusu.

– Četvorocilindrični motor, menjač sa šest brzina i taj obrtni momenat! – zastenjala sam. – Znaš da njegov naziv dolazi od japanske reči koja označava najbržu životinju na svetu, sivog sokola. Predivan je.

Masimo je stajao pored mene i iznenađeno slušao šta govorim.

– Zaboravi – zarežao je, povlačeći me za ruku prema izlazu.

– Nikada, i sada govorim vrlo ozbiljno, Laura, nikad u životu nećeš sesti na motor.

Besno sam izvukla ruku iz njegove i stala kao ukočena.

– Nećeš mi ti govoriti šta ću jebeno da radim!

Crni se okrenuo i obuhvatio mi rukama lice.

– Trudna si, nosiš moje dete, a kad rodiš, bićeš majka mog deteta. – Naglašavao je reč „moje“, gledajući u mene.

– Neću rizikovati da izgubim tebe ili oboje, tako da, oprosti, ali govoriću ti šta da radiš. – Uperio je prstom na mašine koje su bile kod zida.

– A motori će još danas nestati iz kuće. I ne radi se o tvom umeću ili tvojoj razboritosti, već o tome što nemaš uticaja na ono što se dešava na putu.

On je zapravo bio u pravu. Nisam htela to da priznam, ali nisam razmišljala o tome da sad neću živeti samo za sebe.

Gledajući mu hladne, besne oči, pomilovala sam stomak. Taj gest ga je vidno smirio; uhvatio me je za ruke i naslonio čelo na moje. Nisam ni morala da mu kažem da razumem. Dobro je znao šta osećam i mislim.

– Ne budi tvrdoglava, Laura. I dozvoli mi da se brinem o vama. Dođi.

U garaži ispred jedne od kapija bio je parkiran crni bentli. Moćan auto s dvojna vrata nije nimalo ličio na kravastog poršejčiča koji sam prethodno dobila.

– Rekao si da neću imati sportski automobil.

– Predomislio sam se. Osim toga, instaliraću ti roditeljsku kontrolu u ključu.

Stajala sam pomalo zbunjeno, gledajući ga u neverici.

– Šališ se, zar ne?

Crni se osmehnuo tako da je pokazao bele zube.

– Naravno, bentli nema takvu funkciju. – Zabavljeno je podigao obrve. – Ali vrlo je siguran i brz automobil; nakon konsultacija sam ga izabrao za tebe. Lakše se vozi od poršea i elegantniji je, a ima dosta prostora unutra, tako da će ti stomacić biti lepo smešten. Sviđa ti se?

– Sviđa mi se hajabusa – rekla sam i zagrizla donju usnu.

Crni mi je uputio upozoravajući pogled i otvorio vrata sa vozačke strane. Iznenadena što mi dopušta da vozim, polako sam ušla u auto. Unutrašnjost je bila u prelepoj boji meda i oraha, elegantno, jednostavno i prefinjeno. Sedišta i deo vrata behu pokriveni prošivenom kožom, a cela instrument-tabla ukrašena drvetom.

Iznenadila sam se kada sam otkrila da je to, nasuprot izgledu, zapravo ogroman automobil sa četiri sedišta. Kad sam već bila više nego očarana detaljima u unutrašnjosti, Masimo je ušao u auto i seo na suvozačko mesto.

– Je l' može? – upitao je.

– Valjda ću ga nekako preživeti – rekla sam ironično.

Na putu do klinike Crni mi je objašnjavao jednostavan rad automobila i već sam posle dvadeset minuta dostigla status stručnjaka.

Masimo je bio miran i disciplinovan kod lekara. Slušao je doktora i postavljao smisljena pitanja, a tokom pregleda je otišao rekavši da želi da mi pruži maksimalnu ugodnost. Kao što sam i mislila, jučerašnja nesreća nije uticala na moje zdravlje, niti na zdravlje deteta. Kardiolog je takođe potvrdio da sam dobro, a da je moje srce u izuzetno dobrom stanju za mene. Prepisao mi je lekove za umirenje koje je trebalo da uzimam u trenucima kada bih se osećala lošije.

Nakon dva sata smo krenuli nazad. Ovog puta sam zamolila Crnog da on vozi jer su ipak ove posete za mene bile stresne i nisam htela da rizikujem.

– Luka – rekao je iznenada gledajući put. – Hteo bih da se naš sin zove kao moj deda. Bio je veliki i mudar Sicilijanac, dopao bi ti se. Neobično šarmantan i inteligentan čovek koji je razmišljao ispred svog vremena. Zahvaljujući njemu otac me je poslao na fakultet i dozvolio da se obrazujem umesto da trčim s pištoljem.

Vrteći u glavi ime koje sam čula, pomislila sam da zapravo nemam ništa protiv. Meni je samo bilo bitno da dete bude zdravo i da normalno odrasta.

– Biće devojčica, videćeš.

Masimu su se usne stidljivo osmehnule, a njegova ruka mi je dohvatila koleno.

– Dakle, Eleonora Klara, poput tvoje i moje majke.

– Smem li ja nešto da kažem?

– Ne, napisaću to na rodni list dok se ti budeš oporavljala od porođaja.

Pogledala sam ga i udarila pesnicom po ramenu.

– Pa šta? – zasmejao se. – To je tradicija. – I počeo je da gladi udareno mesto. – Don odlučuje o porodici, a ja sam odlučio.

– Znaš li kakve tradicije imamo u Poljskoj? Kastriramo muža posle prvog deteta, kako ne bi pomislio na prevaru, kad je već napravio potomka.

– Pa, kad već to govoriš, izgleda da ću koristiti penis neko vreme pošto će prvo biti devojčica.

– Masimo, nepodnošljiv si – rekla sam odmahujući glavom.

Vozili smo se auto-putem ne previše brzo. Uživala sam u divnim pogledima na fascinantnu Etnu, iz koje je stalno izlazio dim. Odjednom je Masimu zazvonio telefon, koji se povezao sa spikerfonom auta. Crni je uzdahnuo i pogledao me.

– Moram da se javim i porazgovaram s Mariom na trenutak.

Njegov savetnik nas je povremeno ometao, ali sam znala koliko je njegova funkcija bitna i nisam imala ništa protiv. Mahnula sam rukom dajući mu znak da se javi.

Obožavala sam kad govori italijanski; to je bilo veoma seksi i neverovatno me je palilo. Međutim, za nekoliko minuta sam počela da se dosađujem i pala mi je na pamet prljava ideja.

Stavila sam ruku Masimu na butinu i polako je primakla međunožju. Počela sam da ga nežno milujem kroz pantalone. Činilo se da Crni uopšte nije reagovao na ono što sam radila, tako da sam odlučila da idem dalje. Otkopčala sam mu rajsferšlus i sa zadovoljstvom otkrila da ne nosi donji veš. Promumlala sam nešto i oblizala usne dok sam provlačila njegovu muškost kroz otvor na pantalonama.

Crni je prvo bacio pogled dole, a zatim na mene, ne prekidajući razgovor. Ova lažna ravnodušnost za mene je bila kao izazov; onda sam odvezala pojas i opet ga zakopčala kako mu alarm ne bi smetao dok razgovara. Masimo se vezao sa desne strane i još više usporio. Levom rukom je čvrsto uhvatio volan, a desnu naslonio na suvozačko sedište, praveći mi mesta. Nagnula sam se, uzela njegov kurac u usta i počela jako da sisam. Crni je duboko udahnuo, a ja sam se na trenutak odvojila i podigla se da mu šapnem na uvo:

– Ja ću ćutati, ali moraš i ti. Ne smetaj sebi dok razgovaraš.

Poljubila sam ga u obraz, a zatim sam se vratila igri s penisom. Svakim trenutkom je postajao sve tvrdi u mojim ustima, čula sam kako mu moja milovanja otežavaju govor. Radila sam to brzo i delotvorno, uključivši i ruku. U jednom trenutku sam osetila kako mu ruka pada na moju glavu i kako mi je pritiska da bih ga gurnula još dublje. Želela sam da svrši; izgleda da nikad nikome nisam tako dobro i temeljno pušila. Kukovi su mu drhtali, a disanje se ubrzalo.

Nije me bilo briga da li će nas neko videti, bila sam napaljena i zaista sam htela da ga zadovoljim. Trenutak kasnije sam čula kako izgovara *ciao* i videla kako pritiska crvenu slušalicu na ekranu. Automobil je naglo skrenuo i zaustavio se pored puta. Otkopčao je pojas, a njegove ruke su me jako uhvatile